

COL·LABORACIONS

Reflexió

Fa vint-i-cinc anys dels fets del maig del 68. Va ésser un maig d'utopia que va trasbalsar la societat europea de final dels seixanta.

Amb la perspectiva històrica que dona el temps transcorregut, no hi ha coincidència a afirmar, si va ésser una revolució, o més aviat el somni de quatre intel·lectuals que per un seguit de casualitats fou elevat a la categoria de mite.

El que sí és cert, és que la joventut d'aleshores era més idealista i solidària, i que el moviment pretenia canviar, allò de la societat que no li agradava. Recordem sino "La imaginació al poder" ... "Sigueu realistes demaneu l'impossible".

Alguns ho van definir com un foc d'encenalls, ja que poc després, va caldre despertar del somni.

Vint-i-cinc anys després, quina diferència, la joventut no és tan solidària, ni està tan motivada com aleshores, difícilment accepten cap compromís.

Si mirem les entitats, els centres d'esplai, o qualsevol organització de tipus social, en general van fent la viu viu, per inèrcia. Ara la mentalitat dominant està més en la competitivitat i l'individualisme. Cal triomfar al preu que sigui, i la gent es valora no pel que val, sinó pel que té.

Que lluny ens queden aquelles jornades que van intentar canviar el món.

Josep Castells i Gironés

Manifestació durant els successos del maig de 1968 a París, explosió anàrquica que va posar en evidència l'existència de ferments de protesta i ruptura en el nucli de les societats industrials.